

Od życia do śmierci – śmiertelny człowiek

Randolpha Dunna

W odległej przeszłości Bóg stworzył niebo i ziemię. Następnie Bóg stworzył światło; woda, sucha gleba i roślinność. Następnie układ słoneczny; Morskie życie; ptactwo powietrzne i stworzenia lądowe oddychające powietrzem. Na koniec stworzył człowieka w swojej naturze miłości i prawości i umieścił go w raju. Bóg nakazał człowiekowi podporządkować sobie ziemię i panować nad całym stworzeniem.

Bóg widział, że człowiekowi nie jest dobrze być samemu, dlatego stworzył dla niego odpowiedniego towarzysza i powiedział mu: „Bądźcie płodni, rozmnażajcie się, zapełniajcie ziemię i czynicie ją sobie poddani. Pan Bóg dał człowiekowi taki rozkaz: Możesz jeść ze wszystkich drzew ogrodu; ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno wam jeść, bo gdy z niego zjecie, umrzecie.

Biblia milczy na temat tego, jak długo istniał ten doskonały związek. Czy człowiek posiadający zdolność decydowania i wybierania zawsze pozostawałby w tym stanie doskonałości? - NIE! - Będąc istotą z wyboru, ulegali pokusie swoich pragnień. Poddali się, robiąc to, czego Bóg im zabronił. Zgrzeszył, zrywając doskonałą więź z Bogiem. Według apostoła Jakuba w 1,13-15 człowiek nie jest kuszony przez Boga, ale przez własne pragnienia, jest odciągany i kuszony. Ulegając pokusie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć.

Konsekwencją grzechu jest zerwanie relacji z Bogiem. Adam i Ewa byli nieposłuszni i zgrzeszyli. Doskonała więź z Bogiem została zerwana. Bóg powiedział mu, że konsekwencją tego czynu nieposłuszeństwa będzie śmierć. Stali się śmiertelni. Człowiek nie był już sprawiedliwy, ale potrzebował sposobu na przywrócenie sprawiedliwego związku lub zniesienie wiecznej śmierci.

Kobieta musiała znosić ból podczas porodu. Podda się swemu mężowi, a on będzie nad nią panował. Chodzi o to, że w Chrystusie kobieta zostanie przywrócona jako towarzyszka mężczyzny.

Mężowie, powinni miłować żony swoje, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy go obmyciem wodą, którym towarzyszy słowo, i aby w chwale stawić sobie Kościół, bez zmary czy zmarszczki, czy czegoś w tym rodzaju, aby była święta i bez skazy. Podobnie mężowie powinni miłować swoje żony jak własne ciała. Kto kocha swoją żonę, kocha siebie. Nikt bowiem nigdy nie miał w nienawiści własnego ciała, lecz je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół”. Z Efezjan 5:25-30.

Człowiek będzie ciężko pracował, aby zdobyć pożywienie z roślin polnych wśród cierni i ostów. Jego smutek miał wynikać z trudu i potu, z jakim miał czerpać z ziemi. Aby podtrzymać życie, zamiast owoców ogrodu potrzebne byłyby zioła polne i sumienna ich uprawa.

Wydaje się, że ziemia również znalazła się pod przekleństwem śmierci, jak stwierdza Paweł: „Stworzenie czeka w niecierpliwym oczekiwaniu objawienia się synów Bożych. Albowiem

stworzenie zostało poddane frustracji nie z własnego wyboru, ale z woli tego, który je poddał, w nadziei, że samo stworzenie zostanie wyzwolone z niewoli rozkładu i wprowadzone do chwalebnej wolności dzieci Bożych. Wiemy, że całe stworzenie aż dotąd wzdycha w bólach rodzenia”.

Adam i Ewa, w konsekwencji cała ludzkość, zostali oddzieleni od obecności Boga i usunięci z doskonałego stworzenia. „Człowiek stał się teraz taki jak my, znający dobro i zło. Nie wolno mu dopuścić, aby wyciągnął rękę i zerwał z drzewa życia, i jadł, i żył wiecznie. Dlatego Pan Bóg wygnał go z ogrodu Eden, aby uprawiał rolę, z której został wzięty. A gdy wypędził człowieka, po wschodniej stronie Ogrodu Eden umieścił cherubiny i płonący miecz miotający się tam i z powrotem, aby strzegły drogi do Drzewa Życia”. Jak zapisano w Księdze Rodzaju 3:22-24.

Człowiek jako istota śmiertelna potrzebował przebaczenia, aby powrócić do dawnej relacji ze Stwórcą. Jako istota śmiertelna musi wybierać między dobrem a złem, być posłusznym lub się zbuntować. Niektórzy, jak Abel, postanowili postępować właściwie. Inni, jak Cain, wybrali własną drogę i robili swoje. Około 1600 do 1700 lat później wszyscy oprócz ośmiu byli źli, ponieważ każda skłonność myśli jego serca była przez cały czas wyłącznie zła. „Pan rzekł: «Duch mój nie będzie się spierał z człowiekiem na wieki, gdyż jest on śmiertelny; jego dni będą trwać sto dwadzieścia lat. Zatem Pan powiedział: Wymażę z powierzchni ziemi ludzkość, którą stworzyłem, ludzi, zwierzęta, stworzenia poruszające się po ziemi i ptaki powietrzne, bo smuci mnie to, że sprawiłem, że ich.’

Jednakże Noe był człowiekiem prawym, nienagannym wśród ludzi swoich czasów i chodził z Bogiem. „Przez wiarę Noe, ostrzeżony (od Boga) o rzeczach jeszcze niewidzialnych, poruszony zbożną bojaźnią, przygotował arkę dla ocalenia swego domu; przez którą potępił świat i stał się dziedzicem sprawiedliwości z wiary.” W Liście do Hebrajczyków 11:7 czytamy: „Bóg cierpliwie czekał za dni Noego, gdy budowano arkę. Wtedy Pan rzekł do Noego: Wejdź do arki ty i cała twoja rodzina, bo uznałem cię za sprawiedliwego w tym pokoleniu.

„W nim tylko kilka osób, w sumie osiem osób, zostało zbawionych przez wodę, a woda ta symbolizuje chrzest, który teraz zbawia także i was, nie usunięcie brudu z ciała, ale wezwanie Boga do czystego sumienia. „Bóg pobłogosławił Noego i jego synów i powiedział do nich: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, i zapełniajcie ziemię... Wtedy Bóg rzekł do Noego i do jego synów, którzy byli z nim: «Oto zawieram moje przymierze z tobą i twoim potomstwem po tobie, i z każdą żywą istotą, która jest z tobą»”.

Jednak niecałe trzysta lat po potopie ludzkość ponownie się zbuntowała. Postanowili „zbudować sobie miasto z wieżą sięgającą nieba, abyśmy zyskali sławę i nie rozproszyli się po całej ziemi” (Rodzaju 11:4). planuje dodanie barier językowych.

Jakiś czas później Bóg powołał Abrahama, kolejnego sprawiedliwego człowieka, i zawarł kolejne przymierze. Przez nasienie tego człowieka dokonane zostanie pojednanie za grzechy człowieka, co umożliwi przywrócenie jego więzi z Bogiem.

Bóg objawia więcej swojego planu odnowienia zerwanych relacji między ludźmi w swoim powołaniu Abrahama. „Teraz Pan powiedział do Abrama: Wyjdź ze swojej ziemi, ze swojej rodziny i z domu swego ojca, do ziemi, którą ci ukazę. Uczynię z ciebie wielki naród; Będę ci błogosławił i rozślą twoje imię; i będziesz błogosławieństwem. Będę błogosławił błogosławiących ciebie i przeklnę tego, który cię przeklina, i w tobie będą błogosławione wszystkie narody ziemi”.

Cała ziemia będzie błogosławiona przez syna obietnicy, Izaaka, a nie przez syna poprzez naturalny bieg życia, Izmaela. „Gdy Abram miał dziewięćdziesiąt dziewięć lat, ukazał mu się Pan i rzekł: «Ja jestem Bóg Wszechmogący; chodź przede mną i bądź nienaganny. Utwierdzę moje przymierze między mną a wami i znacznie powiększę waszą liczebność. Wtedy Bóg powiedział: Twoja żona Sara urodzi ci syna i nazwiesz go Izaak. Zawrę z nim moje przymierze jako przymierze wieczne dla jego potomstwa po nim. Bóg odnowił to przymierze zarówno z Izaakiem, jak i Jakubem.

Obietnice zostały wypowiedziane Abrahamowi i jego potomkowie nie mówią „potomkowie” w odniesieniu do wielu, ale „twój potomek” w odniesieniu do jednego. Tym potomkiem jest Chrystus. Prawa dane Mojżeszowi czterysta trzydzieści lat po Jego obietnicy danej Abrahamowi nie unieważniły obietnicy danej Abrahamowi. Jeśli będziemy musieli zdobyć dziedzictwo, przestrzegając praw przekazanych przez Mojżesza, wtedy obietnica dana Abrahamowi nie będzie już ważna. Jednakże Bóg dobrowolnie dał dziedzictwo Abrahamowi poprzez obietnicę. Prawa Mojżesza służyły jako nasz opiekun aż do przyjścia obiecanego potomka, Chrystusa. Przyniosłby wiarę, zaufanie i posłuszeństwo, usuwając kontrolę opiekuna.

„Prawo było tylko cieniem, czyli areprezentacja nie,same realia. Prawa Mojżeszowe dotyczące ofiar ze zwierząt przypominały o grzechach, ponieważ krew byków i kozłów nie jest w stanie usunąć grzechów. Chrystus powiedział: „Ofiar całopalnych i ofiar za grzech nie chciałeś i nie podobały ci się, chociaż Prawo wymagało, aby je składano”. Następnie powiedział: Przyszedłem, aby spełnić Twoją wolę. Odkłada Prawo dane przez Mojżesza, aby ustanowić doskonałe przymierze poprzez odkupieńczą ofiarę swego ciała, swoje ukrzyżowanie. Teraz każdy, kto zaufa Hinowi i przylgnie do niego przez posłuszeństwo Jego Ewangelii, może mieć życie wieczne. Ale ci, którzy nie wierzą lub nie akceptują Chrystusa jako jedynego Syna Bożego, są potępieni.

Przesłaniem Jana Chrzciciela było to, aby ludzie zmienili sposób myślenia i działania. Po ścięciu Jana przez króla Heroda, Jezus przybył do Galilei, głosząc Ewangelię Bożą i mówiąc: «Czas się wypełnił i przybliżyło się królestwo Boże. Nawracajcie się i trzymajcie się orędzia Chrystusowego»”.

Słowo Ewangelia Boża było dobrą nowiną, że zadość czyniąca ofiara przyszła na ziemię w ciele, aby żyć wśród śmiertelnego człowieka i być kuszona jak człowiek. Jezus nie uległ tym pokusom, mówiąc wszystkim, że czyni wolę Swojego Ojca, zamiast przestrzegać ludzkich tradycji ustanowionych przez obecnych żydowskich przywódców religijnych i te z lat ubiegłych. Uczni w Piśmie, faryzeusze i uczeni w Piśmie byli rozgniewani, zazdrośni i zazdrośni, ponieważ tłum szedł za Jezusem. Obawiali się także utraty pozycji władzy, honoru i chwały. Ta zazdrość doprowadziła ich do naruszenia Prawa Mojżeszowego i swoich tradycji, żądając ukrzyżowania niewinnego

człowieka. Śmierć zadość czyniącej ofiary Bożej, „Baranka Bożego”, była jedynie częścią ewangelii, gdyż trzeciego dnia Bóg wskrzesił Go z martwych. Czterdzieści dni po swoim zmartwychwstaniu, które odniosło zwycięstwo nad władzą szatana nad człowiekiem, Chrystus powrócił do Swojego Ojca w Niebie. I posłał Ducha Świętego, aby zamieszkał ze wszystkimi, którzy zaufali Chrystusowi, przez posłuszeństwo stając się w ten sposób Jego kościołem, w którym znajdują się wszystkie duchowe błogosławieństwa, łącznie z przebaczeniem grzechów – przywracając w ten sposób relację człowieka z Bogiem.

Paweł oświadczył: „Albowiem nie wstydę się ewangelii, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego wierzącego; najpierw Żydowi, potem także Grekowi. W tym bowiem objawia się sprawiedliwość Boża z wiary w wiarę, jak napisano: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie.”

„A teraz, bracia, chcę wam przypomnieć ewangelię, którą wam głosiłem, którą przyjęliście i w której postawiliście swoje stanowisko. Przez tę ewangelię jesteście zbawieni, jeśli mocno trzymacie się słowa, które wam głosiłem. W przeciwnym razie na próżno wierzyliście.”

„Z pewnością słuszne jest, aby Bóg zadawał cierpienie tym, którzy sprawiają, że ty cierpisz. Słuszne jest także, aby Bóg dał nam wszystkim ulgę w cierpieniu. Uczyni to, gdy objawi się Pan Jezus, *nadchodzący* nieba wraz ze swoimi potężnymi aniołami w ogniu płonącym. Zemści się na tych, którzy nie uznają Boga i na tych, którzy nie chcą odpowiedzieć na Dobrą Nowinę o naszym Panu Jezusie.”

Piotr napominał: „Jeśli cierpisz z powodu bycia chrześcijaninem, nie wstydź się, ale chwal Boga za to, że został nazwany tak. Nadszedł czas, aby rozpocząć się sąd, który rozpocznie się od rodziny Bożej. Jeśli to zacznie się od nas, jaki będzie koniec dla tych, którzy odmówią posłuszeństwa Bożej Nowinie?”

Widzieliśmy, że Adam i Ewa dokonali bardzo złego wyboru i ulegli pokusie, wybierając podążanie za swoimi pragnieniami, a nie za pragnieniami Boga. W rezultacie oni, a co za tym idzie cała ludzkość, stali się śmiertelni. Zostali oddzieleni od Bożej obecności, umarli i powrócili do prochu, z którego Bóg ich stworzył.

Jedynym sposobem na przywrócenie zerwanej relacji między Bogiem a człowiekiem jest doskonała ofiara za grzech. Dlatego Bóg, Syn, opuścił obecność Boga Ojca, przyszedł na ziemię, żył wśród ludzi, kuszony jak człowiek, ale nie poddając się, i ofiarował swoje własne ciało i krew życia jako tę doskonałą ofiarę. Kiedy Bóg wskrzesił Go z grobu, zniszczył jedyną władzę szatana nad człowiekiem, pokonując śmierć.

Dlatego od:

- „Wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej”
- „Zapłatą za grzech jest śmierć,”
- „Posłał swego Syna jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy”.

Pojednanie zaczyna się od.

- zrozumienie tego, czego Bóg wymaga od człowieka, aby przyjął tę ofiarę.
- decydując się przyjąć Chrystusa i Jego ewangelię.
- pochówek przez zanurzenie w wodzie, co nazywa się chrztem.
- dojrzewanie do natury Boga.

To są te same rzeczy, które Paweł, Saul prześladowca chrześcijan, otrzymał od Ananiasza: „Wstań, daj się ochrzcić i obmyj swoje grzechy, wzywając jego imienia”.

Apostoł Paweł powiedział Efezjanom, że zostali włączeni do Chrystusa, gdy usłyszeli słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia. Zaufałeś Chrystusowi, słuchając Chrystusowego orędzia pojednania, twoje grzechy zostały odpuszczone i zostałeś naznaczony w Nim pieczęcią, obiecany Duchem Świętym, który jest depozytem gwarantującym nasze dziedzictwo.

„Dlatego odtąd nie patrzymy na nikogo z ludzkiego punktu widzenia; chociaż kiedyś patrzyliśmy na Chrystusa z ludzkiego punktu widzenia, nie postrzegamy go już w ten sposób. Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto nadeszło nowe. Wszystko to pochodzi od Boga, który przez Chrystusa pojednał nas ze sobą i zlecił nam posługę pojednania; to znaczy, że w Chrystusie Bóg pojednał świat ze sobą, nie poczytując im ich upadków”.

„Moje drogie dzieci, piszę wam to, abyście nie grzeszyli; lecz jeśli ktoś zgrzeszy, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego; i On jest substytutem naszych grzechów, i to nie tylko naszych, ale także całego świata”.

Piotr powiedział chrześcijanom, że oczyszczili się przez posłuszeństwo prawdzie, dzięki czemu mają szczerą miłość do swoich braci i kochają się wzajemnie głęboko, z głębi serca. Bo narodziliście się na nowo nie z nasienia zniszczalnego, ale z niezniszczalnego, dzięki żywemu i trwałemu słowu Bożemu. Dlatego wyzbądźcie się wszelkiej złośliwości i wszelkiego oszustwa, obłudy, zazdrości i wszelkiego rodzaju oszczerstw. Jak nowonarodzone dzieci, pragnijcie czystego, duchowego mleka, abyście dzięki niemu wzrastali w swoim zbawieniu, teraz, gdy skosztowaliście, że Pan jest dobry.

Ponieważ jesteście obcokrajowcami i tymczasowymi mieszkańcami na świecie Zachęcam cię, abyś trzymał się z daleka od pragnień swojej zepsutej natury. Te pragnienia nieustannie cię atakują. Prowadź godne życie wśród niewierzących”.

„Ale czcicie w sercach Chrystusa jako Pana. Bądźcie zawsze gotowi do obrony przed każdym, kto wzywa was do rozliczenia się z nadziei, która jest w was, czyńcie to jednak z łagodnością i szacunkiem; i zachowujcie czyste sumienie, aby w przypadku zniewagi zawstydzili się ci, którzy urągają waszemu dobremu postępowaniu w Chrystusie”.

„Skoro Chrystus cierpiał fizycznie, przyjmij taką samą postawę jak on. W ten sposób podczas reszty swego życia na ziemi nie będziecie kierować się grzesznymi ludzkimi pragnieniami. Zamiast tego będziesz prowadzony przez to, czego Bóg od ciebie oczekuje”.

„Wśród ludu Bożego byli fałszywi prorocyw przeszłości ponieważ fałszywi nauczyciele będą wśród was. Potajemnie wprowadzą swoje własne destrukcyjne nauki. Wyrzekną się Pana, który ich odkupił, i sprowadzą na siebie szybką zagładę. Wielu chrześcijan pójdzie za nimi na destrukcyjnych drogach wolności seksualnej i zniesławienie i sprawianie, że inni zniesławiają drogę prawdy. W swojej chciwości użyją dobrze brzmiących argumentów, aby cię wykorzystać.

„Ci fałszywi nauczyciele są odważni, aroganccy i samowolni. Nie boją się obrazić Pana chwałą.”

Biblia podaje, że niektórzy nie pozbyli się grzesznych dróg, lecz odwrócili się od Boga

- Dwóch chrześcijan Ananiasz i Safira skłamali.
„Piotr jej odpowiedział: Jak mogłaś zgodzić się na wystawianie na próbę Ducha Pańskiego? Patrzeć! Nogi mężów, którzy pochowali twojego męża, są u drzwi i oni też cię wyniosą.”
- Szymon próbował kupić dary Ducha Świętego. „Piotr odpowiedział: «Niech zginą razem z tobą twoje pieniądze, bo myślałeś, że za pieniądze możesz kupić dar Boży!»”.
- „Demas, ponieważ umiłował ten świat, opuścił mnie i udał się do Tesaloniki”.
- Całe kościoły oddaliły się od Boga.
 - Efez – Porzuciłeś swoją pierwszą miłość.
 - Pergamon – Są ludzie, którzy trzymają się fałszywych nauk Balaama i Mikołajów.
 - Laodycea – Nie jesteś ani gorąca, ani zimna. - Zaraz cię wypluję z ust.h
 - Sardes – Masz reputację osoby żyjącej, ale jesteś martwy – w górę!
 - Tiatyra – Toleruj nauczycieli, których nauki prowadzą chrześcijan do niemoralności seksualnej.

Do wiernych, którzy podobnie jak my zdobyli tak cenną wiarę dzięki sprawiedliwości naszego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa: „Łaska i pokój niech się wam rozmnożą przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego, gdyż Jego boska moc dane nam to wszystkdotyczyć do życia i pobożności, przez poznanie Tego, który nas powołał przez chwałę i cnotę, przez które zostały nam dane niezwykle wielkie i cenne obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami boskiej natury, uniknąwszy zepsucia *jestna* świecie poprzez pożądanie.

„Ale i dlatego, dokładając wszelkiej pilności, dodajcie do waszej wiary cnotę, do cnoty wiedzę, do wiedzy wstrzeźliwość, do wstrzeźliwości wytrwałość, do wytrwałości pobożność, ku pobożności, życzliwości braterskiej i miłości braterskiej. Bo jeśli te rzeczy są twoje i jest ich w obfitości, będziesz ani jałowe, ani bezowocne w poznaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa. Kto bowiem tego nie ma, jest krótkowzroczny aż do ślepoty i zapomniał, że został oczyszczony ze swoich starych grzechów.

„Dlatego, bracia, jeszcze bardziej starajcie się o to, aby wasze powołanie i wybranie były pewne, bo jeśli tak będziecie postępować, nigdy się nie potkniecie; bo tak będzie wam

zapewnione obfite wejście do wiecznego królestwa naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa”.

Komentarz: Jeśli chrześcijanie nie będą pilnie zabiegać o to, aby ich wybranie było pewne, nie wejdą do Wiecznego Królestwa.

„Ludzie mogą poznać naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa i uniknąć skalań tego świata. Ale jeśli ponownie zaangażują się w ten brud i poddadzą się, będą w gorszej sytuacji niż wcześniej. Byłoby lepiej dla nich, gdyby nigdy nie poznali drogi życia, którą Bóg aprobuje, niż poznali ją i odwrócili się od świętego życia, jakie Bóg im nakazał prowadzić”.

Apostoł Jan w Objawieniu 20 mówi, co stanie się na ziemi przy końcu czasów. Teraz ujrzałem nowe niebo i nową duchową ziemię, gdyż pierwsze niebo i pierwsza fizyczna ziemia przeminęły. Tpotem ujrzałem wielki biały tron i Zasiadającego na nim, przed którego obliczem uciekła stworzona ziemia i niebo. Umarli, mali i wielcy, stali przed Bogiem, Iksiążkążycia. Umarli zostali osądzeni według swoich uczynków, co było zapisane w Księdze Życia. Anikt, kto nie został zapisany w Księdze Życia, został wrzucony do jeziora ognistego. Dla tych, którzy są zapisani w Księdze Życia, Bóg będzie żył z tymi w Chrystusie, a oni będą Jego ludem. Sam Bóg będzie z nimii byćich Bóg.

Czy Twoje imię znajdzie się w „Księdze Życia”?